№ 58. Piątek, 15 (27) marca 1874. № 58.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 16 (28) marca, — św. Sawina i Trof. mucz.
W niedzielę, 17 (29) marca, — św. Aleksia czeł. Boż.
W poniedziałek, 18 (30) marca, — św. Kirilla Jer.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 49; zach. o godz. 6 min. 23.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 14 (26) Marca 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %.	Kierunek wiatru.
g. 7	751.8	+ 1.0	98	pół.-spokojnie.
1	752.7	+ 5.2	42	pół.-spokojnie.
9	752.2	+ 1.0	91	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 16 (28) marca, — św. Syksta pap.
W niedzielę, 17 (29) marca, — św. Cyryla męcz.
W poniedziałek, 18 (30) marca, — św. Kwiryna męcz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 5.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1874 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;— na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;— na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie**, w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

* Główny pełnomocnik Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, hrabia Włodzimierz Piotrowicz *Orłow-Dawydow*, miał szczęście, 9 marca, przedstawiać się Jej Cesarskiej Mości Najjaśniejszej Opiekunce Towarzystwa.

—

* We wtorek, 12 marca, Ambasador austro-węgierski, baron *Langenau*, miał zaszczyt być przyjętym na posłuchaniu przez Najjaśniejszą Panię; następnie była przedstawiona Jej Cesarskiej Mości małżonka Ambasadora, baronowa *Langenau*.

—

* Ich Cesarskie Wysokości Następca Tronu Cesarzewicz i Wielka Księżna Cesarzewiczowa raczyli przyjmować w sobotę, 9 marca, Ambasadora austro-węgierskiego, barona *Langenau*, a małżonka jego, baronowa *Langenau*, miała zaszczyt przedstawić się Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnie Cesarzewiczowej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Ministerstwa Dróg Komunikacji, 7 marca r. b., wykreślony został z list, zmarły, pomocnik inspektora kolei żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej, Bydgoskiej, Terespolskiej i Łódzkiej, podpułkownik inżynier *von Groffe*.

—

* Przez rozkaz w wydziale Straży Granicznej, 2 marca r. b., dowódca kompanji w brygadzie Kaliskiej, major baron *von Vittinhof* i oficer oddziałowy brygady Wierzbołowskiej, kapitan *Witte*, otrzymali urlop na dwa miesiące, z zachowaniem płacy, pierwszy — za granicę, do Austrji, dla poratowania zdrowia, a ostatni — do różnych gubernij Rosji, w interesach familijnych.

—

* *Bank Państwa.* Na zasadzie Ustawy Towarzystwa *Fastowskiej* kolei żelaznej, Najwyżej zatwierdzonej 22 lutego 1874 roku i ogłoszonej w „Zbiorze Postanowień i Rozporządzeń Rządu" (8 marca, № 22), Minister Finansów poruczył Bankowi Państwa otwarcie zapisów na akcje pomienionego Towarzystwa na następujących zasadach i warunkach:

Kapitał zakładowy kolei oznacza się na	14,696,000 rub. met.
i tworzy się przez emisję:	
a) Poręczonych przez Rząd akcij Towarzystwa na 1/4 kapitału.	3,674,000 „ „
b) Poręczonych przez Rząd obligacij na 3/4 kapitału . . .	11,022,000 „ „
	14,696,000 rub. met.

Kapitał akcyjny dzieli się na 29,392 akcij, po 125 rub. met. każda.

Cena zapisowa oznacza się na 125 rub. met. za każdą akcję na 125 rub. nominalnej jej wartości.

Akcjom Towarzystwa nadaje Rząd bezwarunkowo poręczenie corocznego dochodu w ilości 5% procentu i 1/10% na umorzenie od nominalnej ceny wszystkich akcij. Pomienione 5 1/10% od wszystkich akcij Towarzystwa zabezpiecza się w ciągu terminu wyznaczonego do posiadania przez Towarzystwo kolei, od dnia utworzenia Towarzystwa.

Przypadające według tego poręczenia wypłaty, wypłacają się całkowicie przez Rząd posiadaczom akcij, przyczem żadne domagania się Towarzystwa lub jego wierzycieli, nie mogą być zaliczane na rachunek sum, podlegających wypłacie od akcij.

Wypłata posiadaczom akcij bezwarunkowo poręczonego od nich dochodu dokonywa się przez Rząd, za każde upłynione półrocze, 15 marca i 15-go września. W tychże terminach będzie odbywała się wypłata kapitału za akcje wylosowane.

Zapisy będą otwarte przez Bank Państwa jednocześnie w Petersburgu i w Moskwie, w Kantorze Banku, 14, 15 i 16 marca, od godziny 10 z rana do godziny 3 po południu.

Cena zapisowa oznacza się po 100 rub. met. za 100 rub. met. kapitału nominalnego.

Zapisowa cena opłaca się w następujących terminach.

10% przy zapisaniu się, w kształcie kaucji.
10% przy rozkładzie.
10% 15 lipca 1874 r.
10% 15 listopada 1874 r.
10% 15 marca 1875 r.
10% 15 lipca 1875 r.
10% 15 listopada 1875 r.
15% 15 marca 1876 r.
15% 15 lipca 1876 r.

Deklaracje o zapisach powinny być oznaczone w rublach metalicznych, ale opłaty będą przyjmowane rublami kredytowemi według średniego kursu poprzednich dni. Obliczenie będzie oznaczone za każdym razem w obwieszczeniach, wywieszanych w salach Banku, gdzie będą przyjmowane zapisy.

Po skończeniu zapisów będzie dokonany rozkład, odpowiednio do sumy, na jaką uskutecznione zostaną zapisy, przyczem Minister Finansów zastrzega sobie prawo przeważnego zaspokojenia drobnych zapisów, o ile to będzie uznane przezeń za możliwe. Zbyteczne opłaty będą bezzwłocznie zwracane za okazaniem kwitów; uzupełniające zaś opłaty, po rozkładzie sumy, powinny być wnoszone bezzwłocznie.

Akcjonarjusze, którzy opłacą pierwotną ratę w ilości 20%, otrzymują czasowe świadectwa na akcje i korzystają co do każdej następnej raty z trzymiesięcznego terminu uprzywilejowanego, przyczem obowiązują się zapłacić za czas opóźniony po 1% na miesiąc za sumy, podlegające zapłacie.

Po upływie uprzywilejowanego terminu, świadectwa czasowe, na które jakakolwiek bądź rata nie została zapłacona, uznają się za umorzone. O umorzonych świadectwach uskutecznia się trzykrotne ogłoszenie, a w zamian takowych będą wystawione na sprzedaż, na rachunek i ryzyko zaległego akcjonarjusza, nowe świadectwa czasowe na odpowiednią liczbę akcij.

Prawo posiadania świadectwa czasowego przyznaje się osobie, na czyje imię zapisane jest świadectwo w księgach Towarzystwa.

Po zapłaceniu ostatniej raty świadectwa czasowe będą wymienione na akcje.

Wypłata posiadaczom akcij poręczonego od nich dochodu uskutecznia się do dnia wyznaczonego na ukończenie kolei, od opłaconego na akcje kapitału, w stosunku sum i czasu wpłynięcia rat i w stosunku 5% procentu rocznie.

—

* *Departament Policji Wykonawczej.*— Z Departamentu Stosunków Wewnętrznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych nadesłane zostało świadectwo o śmierci ruskiej poddanej *Sarry Jankielowicz*, zaszłej w Lipsku 4 (16) grudnia 1872 roku.

Krewni pomienionej Jankielowicz mogą za pośrednictwem gubernatorów miejscowych zgłaszać się do Departamentu Policji Wykonawczej, w celu otrzymania pomienionego dokumentu.

—

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* Zawiadamia właścicieli dóbr stowarzyszonych w Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem, że stosownie do obowiązujących przepisów i na mocy zezwolenia JW. Generał-Gubernatora Warszawskiego, odbędą się w roku bieżącym **wybory** na Członków Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w miejsce kończących urzędowanie, mianowicie:

Z Oddziału Warszawskiego w Warszawie dnia 15 (27) Kwietnia,
z Oddziału Suwałkskiego w Suwałkach dnia 18 (30) Kwietnia,
z Oddziału Siedleckiego w Siedlcach dnia 23 Kwietnia (5 Maja),
z Oddziału Lubelskiego w Lublinie dnia 29 Kwietnia (11 Maja),
z Oddziału Kieleckiego w Kielcach dnia 3 (15) Maja,
z Oddziału Radomskiego w Radomiu dnia 10 (22) Maja,
z Oddziału Kaliskiego w Kaliszu dnia 14 (26) Maja,
z Oddziału Płockiego w Płocku dnia 21 Maja (2 Czerwca).

Dyrekcja Główna wzywa niniejszem stowarzyszonych, aby w oznaczonych terminach o godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Dyrekcji Szczegółowej, do której okręgu należą, znajdować się chcieli, i przyjęli udział w spełnieniu tak ważnego obowiązku, jakim jest wybór Urzędników do Władz, Instytucją stowarzyszenia zarządzających.

Przybywający na Zebranie stowarzyszeni znajdować się mogą w mundurach lub przyzwoitem ubraniu cywilnem, zaś Prezydujący na Zebraniach, jak również Członkowie Dyrekcjów Szczegółowych, powinni być w mundurach. 1664

—

* *Bank Polski.* Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że z powodu upływu terminów, dla kuponów do 4% Obligów Skarbowych i Listów Likwidacyjnych Królestwa Polskiego, jako to: pierwszych z dniem 20 marca (1 kwietnia), drugich zaś z dniem 20 maja (1 czerwca) 1874 r., wydawanie nowych arkuszy kuponów z oznaczonych powyżej terminów na następne dziesięciolecie, to jest: do Obligów Skarbowych od dnia 19 września (1 października) 1874 do 20 marca (1 kwietnia) 1884 r., do Listów Likwidacyjnych zaś od dnia 19 listopada (1 grudnia) 1874 r. do dnia 20 maja (1 czerwca) 1884 r., odbywać się będzie przy spłacie ostatniego kuponu tych papierów (z upływającego dziesięciolecia), a mianowicie: do Obligów Skarbowych w zamian za poprzednie talony, a do Listów Likwidacyjnych, za przedstawieniem tychże Listów, podług poniżej wskazanego porządku.

1. Przyjmowanie dawnych talonów od Obligów Skarbowych, dla zamiany na nowe z dziesięcioletniemi kuponami, i takież przyjmowanie samych Listów Likwidacyjnych, dla opatrzenia ich dziesięcioletniemi kuponami, odbywać się będzie w Kasie Banku codziennie od godziny 10-ej z rana do 1-ej z południa, wyjąwszy dni świąteczne i poniedziałki, poczynając od wyżej oznaczonych terminów.

2. Zgłaszający się dla otrzymania nowych arkuszy kuponowych do 4% Obligów Skarbowych lub 4% Listów Likwidacyjnych, jak również przysyłający takowe pocztą, obowiązany jest przedstawić oddzielną, co do każdego gatunku tych papierów, wyraźną bez przekreśleń i skrobań własnoręcznym podpisem i miejscem zamieszkania opatrzoną konsygnacją numeryczną całej partji składanych talonów od Obligów, lub też Listów Likwidacyjnych, koleją starszeństwa tychże numerów spisaną, po sto sztuk, tak, aby pierwszy ustęp zaczynał się od najniższego, a ostatni kończył się numerem najwyższym i tak następnie.

3. Na złożone talony od Obligów Skarbowych, lub Listy Likwidacyjne, Kasa Banku niezwłocznie udzili kwit tymczasowy, za zwrotem którego, wyłącznie tylko w poniedziałek, lub w dzień po nim następny (w razie przypadającego święta), wydawać będzie nowe talony z 10-letniemi kuponsmi do Obligów Skarbowych, lub zwracać złożone Listy Likwidacyjne z dołączonemi do tychże właściwemi 10-letniemi kuponami, za pokwitowaniem przez właściciela, lub jego pełnomocnika, tak na własnej konsygnacji, jako też na zwracającym się kwicie bankowym.

Otrzymany kwit pocztowy na wysłane przez Bank arkusze kuponowe Obligów Skarbowych, lub Listy Likwidacyjne z dołączonemi kuponami, zastępować będzie miejsce własnoręcznego pokwitowania właściciela z odbioru rzeczonych papierów procentowych.

4. Każdy talon Obligu Skarbowego opatrzony być winien czytelnym własnoręcznym podpisem, lub stemplem okaziciela, oraz datą składu takowego w Kasie Banku. Dla Listów zaś Likwidacyjnych, jako w obiegu będących, taż formalność jest niepotrzebna.

5. Całe partje talonów od Obligów Skarbowych, albo samych Listów Likwidacyjnych, w dniu jednym składanych, winny być złożone porządkiem starszeństwa numerów, w paczkach kolejnym numerem oznaczonych, najściślej odpowiadających ustępom konsygnacji, o jakiej w 2-im punkcie niniejszego ogłoszenia jest mowa.

6. Uszkodzone talony Obligów Skarbowych, lub same Listy Likwidacyjne, powinny być obłożone przez składającego czystym papierem, nie zaś podklejane, jak niemniej winny posiadać wszystkie główne cechy, jako to: cały numer, wartość, podpisy i znaki wodne.

7. Uchybiający któremukolwiek z powyższych warunków, zamieszczonych w 2, 4, 5 i 6 ustępach niniejszego ogłoszenia, zwróconą sobie mieć będzie kosygnacją wraz z papierami, dla uporządkowania w myśl powyższych ustępów i dopiero w dniu następnym będzie miał prawo przedstawić je powtórnie w Kasie Banku do przyjęcia.

8. Nadsyłający pocztą talony od Obligów Skarbowych, lub Listy Likwidacyjne, przy zachowaniu wszystkich wyżej wskazanych formalności, obowiązany jest donieść Bankowi, czyli życzy sobie mieć odesłane swe papiery procentowe, także pocztą, z zadeklarowaniem nominalnej, czyli tylko dowolnie oznaczonej wartości onych, t. j. w tak zwanych pieniężnych lub wartościowych pakietach i zarazem w tym celu nadesłać potrzebną ilość gotowizny na zaspokojenie opłat pocztowych, stosownie do przepisów zawartych w Art. 56 tymczasowej instrukcji dla poczty, z dnia 1 stycznia 1872 r. a mianowicie:

a) od wartości lub sumy 1 rs. do 100 rs. po 1 kopiejce od rubla.

b) od wyżej nad rs. 100 do rs. 400 po 1/2 kop. od rubla z dopłatą jeszcze za wysyłkę kop. 50.

c) od wyżej 400 rs. do 1,600 rs. po 1/4 kop. od rubla z dopłatą rs. 1 kop. 50

d) od wyżej 1,600 rs. po 1/8 kop. od rubla z dopłatą 3 rs. 50 kop.

e) wagowe po 10 kop. od jednego łuta.

f) za kwit pocztowy kop. 5 a także i na ambalaże dla upakowania odsyłanych pakietów, licząc od każdych stu sztuk arkuszy kuponowych po kop. 10, jeśli przy dostarczonych talonach lub Listach Likwidacyjnych nie będą się znajdować, ostatnie kupony płatne, z którychby te wydatki poniesione być mogły. 1,373.

—

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* Zgodnie z testamentem ś. p. Józefa Zacharkiewicza, z procentu od kapitału przezeń na nagrody dla sług za długoletnią, nieprzerwaną i nienaganną służbę u jednych i tych samych państwa zapisanego, Rada Miejska z liczby 41 współubiegających się Kandydatek, przyznała następujące kucharkom nagrody:

1-szą w sumie rub. sr. 150, Katarzynie Smolińskiej, za lat 36, miesięcy 11 i dni 18 służby u p. Edwarda Czarkowskiego.

2-gą w sumie rub. sr. 75, Rozalji Sobatowskiej, za lat 35, miesięcy 10 i dni 10 służby, u p. Franciszka Franika, i

3-cią w sumie rub. sr. 45, Karolinie Lant, za lat 34, miesięcy 5 i dni 16 służby, u pp. Andrzeja i Zofji małżonków Dzięcielskich.

Nagrody te w dniu 7 (19) marca r. b. wręczone zostały wspomnionym kucharkom w obecności ich państwa.

Wykaz biegu naturalnej ospy w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 3 do 10 marca 1874 roku.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Suwałkskiej: w powiatach:				
w Suwałkskim pozostało 11; do 11 lutego	25	36	4	2
Augustowskim pozostało 2; do 13 lutego	1	2	—	1
Kalwaryjskim pozostało 8; do 15 lutego.	2	3	2	5

(*Gon. Urzęd.*).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Przemysł fabryczny **w gubernji Lubelskiej** w ostatnich czasach przedstawia się w następującym kształcie: przemysł miejski w gubernji nie ma szczególnego znaczenia i ogranicza się wyłącznie na zaspakajaniu potrzeb miejscowych. Tylko wyrabianie sit i rzeszot, którem zajmują się mieszkańcy m. Biłgoraja, zbywając swe wyroby w kraju tutejszym, w gubernjach wewnętrznych i za granicą, z powodu silnego pożaru w tem mieście w 1872 roku, który zniszczył wielkie zapasy włosienia końskiego, odbywało się w zeszłym roku w mniejszych rozmiarach, tak iż sit i rzeszot wyrobiono tylko za 77,890 rub., to jest prawie dwa razy mniej niż w 1871 roku.

W 1872 roku w gubernji było 376 fabryk czynnych; z nich, ze względu na swe znaczenie zasługują na uwagę dwie cukrownie (we wsi Mirczu, w powiecie Hrubieszowskim i we wsi Poturzynie, w powiecie Tomaszowskim) i dwie fabryki żelaza (we wsi Mazanowie, w powiecie Nowo-Aleksandryjskim i we wsi Prenach, w powiecie Janowskim); inne zaś są nieznaczne i wyrabiane w nich produkta nie sprzedają się po za granicami gubernji. Ogólna produkcyjność fabryk w 1872 r. wynosiła 3,302,764 rub., w porównaniu z 1872 r. więcej o 215,907 rub.; w przecięciu każda fabryka wyprodukowała w ciągu roku za 8,785 rub. W szczegołach znaczne powiększenie produkcji dawało się spostrzegać tylko w fabrykach tytoniu w m. Lublinie, które wyprodukowały za 60,000 rub. więcej niż w roku poprzednim.

Wciągu 1872 roku otwarte zostały w gubernji: 5 gorzelni, 3 browary, 5 fabryk miodu, 3 garbarni, 9 cegielni, 2 fabryki mydła, 5 fabryk octu, 5 wapniarni, 2 fabryki terpentyny, 8 olearni, 1 młyn parowy, 4 tartaki, 1 fabryka maszyn i narzędzi rolniczych i 1 fabryka sukna; zostały zaś zamknięte: 11 gorzelni, 2 browary, 2 garbarnie, 1 tartak i 1 fabryka tytoniu. W dobrach Garbowie, w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, przystąpiono do dobywania torfu, którego w tymże roku wyprodukowano 120 sążni kubicznych za 240 rub., a we wsi Wólce Gołębiej, koło osady Nowej-Aleksandrji, rozpoczęta została budowa wielkiej fabryki krochmalu przez poddanego belgickiego Leneppa.

—

* **W gubernji Lubelskiej** w końcu 1872 roku było 739,026 głów obojga płci, w tej liczbie 364,720 mężczyzn i 374,306 kobiet. Ludność ta rozdziela się w następujący sposób: *a*) pod względem wyznań: prawosławnych—13,408, greko-unitów — 132,348, rzymsko-katolików— 480,264, ewangielików — 12,580, starozakonnych—100,385, mahometan—26 i cyganów— 15; *b*) pod względem stanów: szlachty dziedzicznej — 3,726, szlachty osobistej —2,346, drobnej szlachty—2,364, duchowieństwa zakonnego — 96 i świeckiego 1,866, obywateli poczesnych— 32, kupców —43,071, mieszczan— 108,025, włościan — 538,138, kolonistów—13,151, wojska — 12,147, dymisjonowanych i urlopowanych żołnierzy — 10,544, cudzoziemców— 3,380, różnoplemieńców — 129 osób obojga płci.

Przy porównaniu tej liczby ludności z liczbą ludności w 1871 roku, okazuje się, że liczba ta w 1872 roku w gubernji powiększyła się o 37,650 głów obojga płci. Przyrost ten objaśnia się przewyżką nowonarodzonych nad zmarłymi, stanowiącą 8,774 głów i tem, że oprócz mieszkańców zapisanych do ksiąg ludności stałej, do liczby ludności włączono 28,876 osób, czasowo mieszkających w gubernji za paszportami wojska i cudzoziemców.

—

* Ogólna liczba wójtów gminy **w gubernji łomżyńskiej** obecnie dochodzi do 89, którzy według stanów dzielą się w następujący sposób: szlachty—32, mieszczan—7 i włościan—50. Z tej liczby było piśmiennych—54 wójtów, umiejących czytać—23 i wcale nie-

piśmiennych—12. Pod względem terminu służby było: będących w służbie pierwsze trzechlecie— 50, drugie trzechlecie—23, trzecie trzechlecie—14 i czwarte trzechlecie—2.

Ławników gminnych jest w gubernji 206, w tej liczbie: szlachty — 50, mieszczan—16 i włościan—140. Wszyscy ławnicy pod względem piśmienności dzielą się w następujący sposób: piśmiennych — 73, umiejących czytać—36 i zupełnie niepiśmiennych—97; pod względem terminów służby jest: będących w służbie pierwsze trzechlecie—159, drugie trzechlecie — 38 i trzecie trzechlecie—9. Nakoniec pisarzy gminnych jest w gubernji 135.

—

* Z **Góry Kalwarji** (w gubernji Warszawskiej) piszą pod 22 lutego (6 marca) do dziennika *Ruski Inwalid:* W klubie oficerskim 1-go i 2-go bataljonu saperów, w ciągu postu zamierzone było odbycie kilku odczytów z sztuki saperskiej i budowy koszar.

Dnia 21 lutego (5 marca), dowódca bataljonu miał pierwszy odczyt o koszarach. Wskazawszy ważne znaczenie koszar, jakiego nabędą przy wprowadzeniu powszechnego obowiązku służby wojskowej, jako środka dla prędszego wyćwiczenia wojsk, prelegent przeszedł do cyfr statystycznych, dowodzących szkodliwego wpływu źle zbudowanych koszar, niemających dobrej wentylacji i dostatecznej sześciennej objętości powietrza. Przy ustępie o wentylacji naturalnej, odbyty był szereg ciekawych doświadczeń co do przenikania powietrza przez ściany, z których wyprowadzono wniosek, że przez suche ściany powietrze przenika bardzo łatwo, przez mokre—prawie nie daje się spostrzegać przenikanie. Następnie okazane było urządzenie anemometru i mierzenie nim szybkości wentylacji.

—

* Urzędnicy petrokowskiej Izby Skarbowej i podwładnych jej kas i urzędów leśnych, pragnąc nacechować początek 1874 roku dobroczynnym uczynkiem, **ofiarowali** za pomocą dobrowolnej składki, **na korzyść mieszkańców gubernji samarskiej** cierpiących głód z powodu nieurodzaju, 101 rub. 16 kop.

—

* Gazeta *Tydzień* donosi, że 17 lutego (1 marca) r. b., w otworze świdrowym na gruncie Kazimierza Stuczeń, we wsi Wojkowice Komorne, w gminie Bobrowniki, w powiecie bendzińskim, znaleziono w głębokości 170 stóp 10 cali **pokład węgla kamiennego**, grubości 2 stopy i 2 cale. Poszukujący p. Gustaw Biler, pełnomocnik księcia Hugona Hohenlohe, zawiadomił o tem właściwą władzę i w skutek tego 3 (15) kwietnia r. b. sporządzonym będzie na gruncie prawem wymagany protokół.

—

* **Ceny targowe bydła, zboża i innych artykułów żywności w mieście Suwałkach, od 27 lutego (11 marca) do 6 (18) marca 1874 roku.** Za konia od 25 do 70 rub., za wołu od 30 do 55 rub., za krowę od 20 do 35 rub., za cielę od 2 rub. sr., do 3 rub. sr., za wieprza od 15 do 30 rub., za owcę lub barana od 2 do 3 rub. 50 kop.; za czetwert: żyta 8 rub. 90 kop., jęczmienia 5 rub. 50 kop., owsa 4 rub. 40 kop., gryki 6 rub., grochu 8 rub. 90 kop., kartofli 2 rub. 45 kop.; za czetwerik: kaszy pszennej 1 rub. 90 kop., jęczmiennej 1 rub. 30 kop., gryczanej grubej 1 rub. 80 kop., drobnej 1 rub. 60 kop.; za pud: mąki pszennej 1-go gatunku 2 rub. 40 kop., 2-go gatunku 2 rub. 20 kop., żytniej 1-go gatunku 1 rub. 20 kop., 2-go gatunku 70 kop.; za funt: chleba pytlowego 3½ kop., razowego 2¼ kop., mięsa wołowego 1-go gatunku 8½ kop., 2-go gatunku 7½ kop., cielęciny 6½ kop., wieprzowiny 1-go gatunku 9 kop., 2-go gatunku 8½ kop., baraniny 5½ kop. (*Dzien. Gub. Suw.*).

—

* W nocy na 28 stycznia (9 lutego), w powiecie Sierpeckim, w gubernji Płockiej, chłopiec włościański z wsi Gałkowa, Mikołaj Antoszewski, 11 lat wieku, powracając z sąsiedniej wsi do domu, zaskoczony został w drodze przez zamieć, w skutku czego zabłądził i następnego dnia **został znaleziony zmarzły.**
(*Dzien. Gub. Płocki*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Trzecie zwyczajne ogólne Zebranie akcjonarjuszów Warszawskiego Towarzystwa ubezpieczeń od ognia.** — Stosownie do § 46 Ustawy Warszawskiego Towarzystwa ubezpieczeń od ognia, Najwyżej w dniu 1 maja 1870 roku zatwierdzonej i poczynionych w swoim czasie ogłoszeń przez pisma publiczne, odbyło się w dniu 12 (24) marca r. b., o godzinie 12 w południe, w biurze Dyrekcji Towarzystwa, trzecie zwyczajne Ogólne Zebranie akcjonarjuszów. Na Zebraniu tem było obecnych akcjonarjuszów 56, reprezentujących akcij 4,616, posiadających razem głosów 98.

Po sprawdzeniu listy obecności i przekonaniu się, iż Ogólne Zebranie znajduje się w komplecie, mającym, stosownie do § 51 Ustawy Towarzystwa, moc stanowienia w przedmiotach pod rozstrzygnięcie jego przychodzących, zaproszeni zostali na asesorów: pp. *Wsiewołod Istomin* i *Władysław Wołowski*, zaś na sekretarza posiedzenia p. *Karol Rosso*. Poczem prezes Towarzystwa Tomasz hr. Zamoyski, zagaił posiedzenie następującą przemową:

„Panowie!

Rezultat działań Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń za rok 1873, jak z rozdanego panom sprawozdania i bilansu przekonać się mogliście, wypadł korzystniej niż w latach poprzednich.

W roku 1872 zapisaliśmy w dochodzie zysk na papierach publicznych w sumie rsr. 30,173; w roku zaś przeszłym, ogólne przesilenie finansowe i w ślad za niem idące obniżenie kursu najlepszych i najpewniejszych wartości, spowodowało chwilową w tej rubryce stratę rs. 6,599. Pomimo jednak tej różnicy, wynoszącej 36,772 ruble na niekorzyść tegorocznego rachunku, i po strąceniu rs. 10,380 na umorzenie wydatków przygotowawczych, kosztów organizacji i ruchomości biurowych, oraz rs. 7,805 na kapitał zasobowy, możemy przedstawić pod zatwierdzenie panów wypłatę sumy rs. 70,000 na dywidendę dla akcjonarjuszów, stanowiącej 7% od wpłaconego na ogół akcij kapitału, a rs. 8 kop. 75 na pojedyńczą akcję.

Jeżeli od ogólnej cyfry zysku rs. 78,056 i pokrytej straty na papierach publicznych, czyli razem rs. 84,655, potrącimy sumę rs. 56,859 procentu od kapitałów własnych Towarzystwa, pozostała suma rs. 27,796 stanowić będzie czysty zysk w roku minionym na ubezpieczeniach osiągnięty. Wypadek to rachunku dla interesu z natury swej losowego bardzo jeszcze skromny, ale w porównaniu z latami ubiegłemi, które znacznym bardzo zamykały się niedoborem, bo średnio 42,000 rs. rocznie wynoszącym, o wiele pomyślniejszy i dobrej na przyszłość wróżby.

Wypłatę powyższej dywidendy przedstawiamy pod zatwierdzenie panów tem śmielej, że ona na najściślejszym i najkorzystniejszym dla bezpieczeństwa i trwałości interesu Towarzystwa oparta jest rachunku. Najlepszym tego dowodem jest wysokość ogólnej premji rezerwowej rsr. 265,089, którą na korzyść roku przyszłego przekazaliśmy, a wynoszącej na własny nasz rachunek, to jest pozostały po strąceniu udziału Towarzystw reasekuracyjnych, sumę rs. 130,808, czyli blizko 52% od składek na dochód Warszawskiego Towarzystwa w roku minionym wpłynionych. Ścisłe obliczanie premji zapasowej jest główną rękojmią rzeczywistości wypłacanych dywidend;—pod tym zaś względem, po porównaniu z bilansami innych Towarzystw, śmiało twierdzimy, że nie wiele jest takich, któreby z równą oględnością na przyszłość i z taką ścisłością obliczały bieżące zobowiązania swoje.

Dywidenda, którą panowie wyznaczycie, pozostanie w kraju, bo ani jedna z naszych akcij nie znajduje się za granicą, i z całkowej liczby 8,000 sztuk, 7,840 jest własnością obywateli Królestwa, a 151 znajduje się w Cesarstwie.

Do pomyślniejszego wypadku działań Warszawskiego Towarzystwa w r. 1873 przyczyniło się powiększenie znaczne sumy osiągniętych składek i mniejsza liczba pogorzeli w roku tym doznanych.

W 1873 roku Warszawskie Towarzystwo wydało o 2,379 polis, ubezpieczyło wartości na rsr. 22,720,397 i miało o rsr. 119,275 więcej niż w roku zaprzeszłym dochodu z premij. Z tej ostatniej liczby, na same ubezpieczenia wiejskie wypada znaczniejsza połowa, bo z górą 61,000 rsr. składek.

To cośmy w zeszłorocznem wykazali sprawozdaniu, a mianowicie, że w dziale ruchomości, kraj obecnie taniej korzystać może z dogodności ubezpieczenia aniżeli za b. Dyrekcji Rządowej, jeszcze widoczniej w roku bieżącym na jaw wychodzi. Przecięciowa składka od ruchomości wynosiła w b. Dyrekcji Rządowej $7_{,40}$ od tysiąca, w Warszawskiem zaś Towarzystwie, w perjodzie od 1870 do 1872 włącznie $5_{,35}$; a w tymże czasie, z dołączeniem 1873 roku $5_{,19}$ od tysiąca. *)

W roku 1873 wydarzyło się 26 pogorzeli mniej niż w roku 1872 i z tego źródła straty Towaszystwa były o 98,521 rsr. mniejsze w porównaniu z rokiem poprzednim.

Wszystkie te pogorzele, z wyjątkiem dwóch w Cesarstwie i jednej w Królestwie, zostających z urzędu pod dochodzeniem sądów karnych, z 15-m stycznia bieżącego roku w zupełności uregulowane i zaspokoje zostały.

Wszystkie także bez wyjątku ustanowienia szkód i wypłaty za wydarzone w ciągu 1873 r. pogorzele uskutecznione były dobrowolnie, tak iż z tego powodu nie mieliśmy żadnego nie tylko z poszkodowanemi sądowego sporu, ale nie potrzebowaliśmy nawet odwoływać się ani razu do rozstrzygnięcia sądu polubownego, a w dwóch jedynie wypadkach, z własnej Towarzystwa inicjatywy, poddaliśmy nastręczające się przy likwidacji wątpliwości, przyjacielskiemu rozpoznaniu i ocenieniu reprezentanta Towarzystwa i miejscowych obywateli.

Główną stosunkowo przyczyną pogorzeli były w roku minionym, równie jak i w latach poprzednich, niewyśledzone podpalenia. Upowszechnienie papierosów, palenie ich wśród gumien i stogów, wreszcie niedość ostrożne obchodzenie się z lokomobilami przy młocce zboża, były także powodem kilkunastu pożarów.

Największa liczba pogorzeli i najcięższe stosunkowo szkody ponieśliśmy, jak zwykle, w ubezpieczeniach rolnych. Z ogólnej cyfry strat, wynoszących w 1873 r. 256,444 rubli, przypada na ubezpieczenia rolne rs. 174,454 i wszystkie nieomal pochodzą z budynków niemieszkalnych drewnianych miękko krytych, lub ze stert i stogów. Jedyna to jeszcze gałęź ubezpieczeń, która dotąd wykazać nie może równowagi między cyfrą kosztów i wypłaconych wynagrodzeń a ilością zebranych składek. Wszakże i pod tym względem rok miniony bardzo wielkie przedstawia polepszenie. Kiedy bowiem straty Warszawskiego Towarzystwa na ubezpieczeniach rolnych wynosiły wraz ze stosunkowemi kosztami administracji:

w 1870/1 r. rs. 131,164
„ 1872 „ „ 64,217

zeszły one w 1873 roku do sumy rs. 1,714. Spodziewać się należy, że w miarę nagromadzenia coraz zupełniejszych danych statystycznych, stan ten w przyszłości polepszyć się musi.

Koszta administracji, które w 1872 roku stanowiły 14¼% od sumy pobranych składek, obniżyły się w 1873 r. do 12¼%. Naturalnie, że w miarę rozwinięcia się działalności i powiększenia liczby składek, wydatki na administrację stosunkowo i w przyszłości zmniejszać się będą. O ile wydatki te nie są wygórowane, za dowód posłużyć może okoliczność, którą w roku poprzednim wykazaliśmy, że w b. Dyrekcji Rządowej, w dziale ruchomości stanowiły one nieraz 15% i więcej rocznych składek, mimo to, że b. Dyrekcja Rządowa nie ponosiła kosztów portorji, reassekuracji, statystyki, służby inspekcyjnej i kosztu szacowania budowli w Cesarstwie.

Z przyjemnością podnosimy także okoliczność, że jeżeli Warszawskie Towarzystwo pomyślniejszym cieszyć się może aniżeli w latach przeszłych rezultatem, stosunkowo i reasekuracyjne Towarzystwa rok miniony korzystniejszym również zamknęły rachunkiem. Zawdzięczają go okoliczności, że los ustrzegł nas w roku minionym od większych pogorzeli fabrycznych i składu towarów najsilniej naturalnie reasekurowanych, a dotknął głównie mniejsze ubezpieczenia, które przeważnie na własną zatrzymujemy odpowiedzialność.

W dwóch pierwszych latach, to jest od 1 października 1870 do 31 Grudnia 1872 r., Towarzystwa Reasekuracyjne razem wzięte wyniosły rzeczywiście ze stosunku z Warszawskiem stratę dziesięciu do kilkunastu tysięcy rubli. W takim stanie rzeczy, utrzymanie zawiązanych z Towarzystwami temi stosunków, a tem bardziej pozyskanie nowych, z wielkiemi dla nas połączone było trudnościami. Pomyślniejszy dla nich wypadek tegorocznego rachunku dał nam możność rozszerzenia naszych związków, wyboru między niemi i utrzymania lepszych na przyszłość warunków. Wsparci tym rezultatem nie omieszkamy jeszcze w bieżącym roku zakres naszych rozwinąć stosunków—nie tylko ze względu na możność przyjmowania w całości wielkich zakładów fabrycznych i handlowych, ale i z uzasadnionego przekonania, że tak postępując, utrwalamy najskuteczniej byt i powodzenie Instytucji i wzmacniamy rękojmie, jakie winniśmy ubezpieczonym.

Korzystając z uchwały zapadłej na Ogólnem Zebraniu akcjonarjuszów w dniu 1 maja 1871 r. odbytem, która upoważniła nas do zaproszenia na reprezentantów Towarzystwa w gubernjach i powiatach Królestwa osób z grona najpoważniejszych obywateli miejscowych, spełniliśmy w roku ubiegłym zlecenie panów i dzięki chętnie i licznie zapewnionej nam pomocy, wkrótce ogłosimy listę reprezentantów Warszawskiego Towarzystwa i objaśnimy publiczność co do atrybucji i czynności, których z korzyścią dla ogółu i dla krajowej instytucji podjąć się raczyli. Ale już dzisiaj za miły poczytujemy obowiązek, podziękować im publicznie za ich prawdziwie obywatelską gotowość współdziałania w rzeczy ogólnego pożytku.

Upoważniliście nas także, panowie, do rozszerzenia zakresu działania Warszawskiego Towarzystwa do ubezpieczeń na życie, tak żywo obchodzących coraz liczniejsze klassy społeczności, których bezpieczna przyszłość wspierać się koniecznie musi na pracy i przezornej oszczędności. Dla wykonania tego zlecenia, już przedwstępne uczyniliśmy kroki. Przybranie gałęzi ubezpieczeń na życie pociągnęło za sobą potrzebę znacznych zmian w samej ustawie. To też korzystać pragniemy z tej sposobności, aby jednocześnie uzyskać przerobienie i wyłączenie z niej dotychczasowych warunków assekuracji od ognia, których wadliwości redakcyjne od samego początku znane nam były.— Projekta przerobionego statutu i warunków już są na ukończeniu i spodziewamy się, że jeszcze w ciągu bieżącego roku otrzymamy ich zatwierdzenie i upoważnienie do rozpoczęcia działań w ważnym przedmiocie ubezpieczeń życiowych.

W upłynionym roku otworzyliśmy Ajenturę Generalną w Wilnie dla ośmiu ościennych gubernij północno-zachodnich Cesarstwa. Instrukcje dla niej, taryfy, zorganizowanie stu kilkunastu ajentur, przy życzliwem współdziałaniu takiejże liczby kuratorów powiatowych, wzory do szacunków budowli, które sprawdzać będzie stale do Generalnej Ajentury przywiązany budowniczy, wszystko to już jest gotowe i Generalna Ajentura tamtejsza poruczona zdolnemu i zaufanemu inspektorowi Towarzystwa, czynnie przed Nowym jeszcze Rokiem rozpoczęła działania swoje. W tych więc okolicach spodziewać się możemy z czasem pożytecznego rozwoju interesu. W roku obecnym to samo uczynić zamierzamy dla zachodnio-południowych gubernij Cesarstwa.

Podstawą racjonalnych taryf i takiegoż prowadzenia interesu ubezpieczeń, jest odpowiednie urządzenie statystyki do celów assekuracji skierowanej. Jedynie bowiem przez dłuższy przeciąg czasu konsekwentnie prowadzona statystyka porównawcza: tak summy wartości ubezpieczeń, jak ilości pobranych premij i poniesionych strat w pojedynczych kategorjach zakładów przemysłowych, ubezpieczeń miejskich i wiejskich w określonych taryfą klassach budowli i w różnych okolicach kraju, dać może uzasadnione wskazówki, do których mianowicie rodzajów ubezpieczeń skierować należy przeważnie działanie Towarzystwa; które z tych ryzyk wymagają ściślejszego określenia warunków pod którymi przyjmowane być mogą; w których z nich wreszcie obniżenie albo podwyższenie opłat staje się możliwem lub koniecznością nakazanem.

W tym celu przetworzyliśmy już w większej części wydział statystyczny, nagromadzili wedle możności ważne wykazy, opisy fabryk, miast i dokładne wielu z nich plany. Pozyskanie tych materjałów wymaga wiele czasu, pracy i nakładu i naturalnie stanowi zasób Towarzystwa, który jednak następnie stać się może przedmiotem bardzo ciekawej i użytecznej publikacji statystycznej.

Zarządziliśmy w ciągu poprzedniego roku objazd ajentur w Kijowie, Żytomierzu, Odessie, Moskwie i Petersburgu; przygotowaliśmy nowe albo uzupełnili dawniejsze dla nich instrukcje i taryfy. Ajentury te stopniowo pożytecznie rozszerzają czynności swoje.

Wydatki na statystykę, sporządzenie planów miast, urządzenie nowych ajentur, dopełnienie organizacji dawniejszych, nie mogą jednorocznego budżetu obciążać, bo są one podstawą i zródłem dochodów i korzyści wpływających dopiero w latach następnych. Pod tym jednak względem wprowadziliśmy w tegorocznym bilansie bardzo korzystną zmianę, że obok umorzenia 10 procentami kosztów organizacji pierwotnej, odpisaliśmy 33⅓% procentów na amortyzację, w ciągu zatem trzechlecia dopełnić się mającą, nowych ale nieodzownych z tego powodu wydatków.

Wreszcie zajęci byliśmy wyrobieniem szczegółowych i obszernych instrukcji i wewnętrznych dla pojedynczych wydziałów i sekcji Centralnego Zarządu Towarzystwa w Warszawie i przysposobiliśmy do druku *Podręcznik* i *Praktyczne wskazówki* dla ubezpieczonych, w celu objaśnienia ich z warunkami i zasadami assekuracji.

Taki jest, panowie, treściwy obraz czynności i rezultatu działań naszych w ubiegłym roku. Spodziewamy się, że go użytecznie i korzystnie dla Towarzystwa Warszawskiego i dla ogółu wypełnionym znajdziecie.“

Następnie, po zatwierdzeniu porządku dziennego i przepisów porządkowych, odczytano sprawozdanie Dyrekcji Towarzystwa za rok ubiegły 1873, które drukiem ogłoszone i akcjonarjuszom rozdane zostało.

Ze sprawozdania tego okazuje się, iż ogólna suma ubezpieczeń przez Towarzystwo w ciągu roku 1873 przyjętych wynosiła rs. 112,040,093, w porównaniu z rokiem poprzednim 1872, więcej o rs. 22,720,397.

Dochód ze składek, pobranych od tych ubezpieczeń, wynosił w ogóle rs. 580,270 kop. 05, czyli o rs. 119,275 kop. 24 więcej, niż w roku 1872. Z dochodu tego, po potrąceniu premij, wydanych na reassekurację, przypadło na udział Towarzystwa rs. 253,204 kop. 61.

Straty pogorzelami zrządzone wyniosły ogółem rs 256,444 kop. 25½. Ogół strat r. 1873 mniejszym jest od strat roku poprzedzającego o rs. 98,521 kop. 04.

Po potrąceniu z ogółu strat udziału w nich Towarzystw reassekuracyjnych, straty przypadłe na rachunek Towarzystwa uczyniły rs. 120,701 kop. 49½.

Na premję zapasową potrącono z dochodu powyżej wykazanego i zatrzymano na rok bieżący sumę rs. 265,089 kop. 43, z której na udział Towarzystwa przypadło rs. 130,808, oprócz sumy rs. 15,000 zarezerwowanej na zaspokojenie nieuregulowanych z końcem roku 1872 strat z pogorzeli, w ciągu tegoż roku wydarzonych.

Z czystego zysku bilansem Towarzystwa za rok miniony na rs. 78,056 kop. 33 wykazanego, ogólne Zebranie postanowiło oddzielić, stosownie do § 60 Ustawy, 10% czyli rs. 7,805 kop. 63 na kapitał zasobowy, sumę rs. 70,000 rozdzielić tytułem dywidendy między akcjonarjuszów, a pozostałą resztę rs. 250 kop. 70 przenieść na rok 1874.

W zastosowaniu się do porządku dziennego, przystąpiono do wyboru delegacji do rewizji kassy i rachunków Towarzystwa i porównania tychże ze sprawozdaniem i bilansem. Do delegacji tej wybrani zostali większością głosów: pp. Jan Epstein, Stanisław Wołowski, Ludwik Starkmann, Wojciech Bronikowski i Aleksander Flatau.

Wreszcie Ogólne Zebranie zatwierdziło projektowany przez Dyrekcję etat wydatków na rok 1874.

---

* *Wyciąg ze sprawozdań b. Instytucji Rządowej Ubezpieczeń w Królestwie Polskiem co do ubezpieczenia ruchomości od Ognia za lat 27.*

Rok	Suma ubezpieczenia	Składka		Stopa składki przeciętna
1843	4,568,764	50,261	83½	11,
1844	4,798,404	40,768	74	$8_{,50}$
1845	6,715,355	57,845	77	$8_{,61}$
1846	9,517,611	75,543	04	$7_{,93}$
1847	20,762,342	164,004	17	$7_{,90}$
1848	23,445,348	221,937	24	$9_{,47}$
1849	23,574,252	208,064	84	$8_{,83}$
1850	24,051,670	202,831	14	$8_{,44}$
1851	26,036,019	205,327	81	$7_{,90}$
1852	30,192,119	244,054	30½	$8_{,08}$
1853	31,152,016	272,671	22½	$8_{,80}$
1854	33,000,821	283,268	45	$8_{,60}$
1855	36,000,839	308,519	63½	$8_{,60}$
1856	39,684,164	248,276	88½	$6_{,26}$
1857	39,988,917	246,365	76	$6_{,20}$
1858	43,832,397	226,681	96	$5_{,20}$
1859	48,400,503	250,508	52½	$5_{,20}$
1860	53,813,163	246,901	40½	$4_{,60}$
1861	60,160,580	326,553	32½	$5_{,43}$
1862	69,721,686	398,101	24	$5_{,71}$
1863	81,232,813	618,944	92	$7_{,62}$
1864	87,871,657	812,308	59½	$9_{,24}$
1865	85,396,989	730,021	56½	$8_{,55}$
1866	79,774,919	748,759	45½	$9_{,39}$
1867	72,523,956	550,280	—	$7_{,60}$
1868	71,909,400	490,482	—	$6_{,90}$
1869	69,957,766	461,741	—	$6_{,60}$
Razem	1,178,084,470	8,691,024	83¼	$7_{,40}$

Stopa składki przecięciowa w b. Instytucji Rządowej Ubezpieczeń za lat 27 wynosi 7,40‰.

Wyciąg ze sprawozdań Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia co do ubezpieczenia ruchomości za lata 1870/73.

Rok	Suma ubezpieczenia	Składka		Stopa składki przecięciowa
1870/1	76,810,217	428,690	59	$5_{,58}$
1872	74,026,917	377,357	79	$5_{,10}$
1873	88,126,094	435,181	33	$4_{,94}$
Razem	238,963,228	1,241,239	71	$5_{,19}$

Stopa składki przecięciowa w Warszawskiem Towarzystwie Ubezpieczeń od Ognia za 3 lata jego działalności wynosi 5,19‰.

---

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujący wypadek miejski:

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Zamkowym, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, naprzeciwko poczty, niewiadoma z nazwiska kobieta, lat około 40 wieku mieć mogąca, jak się zdaje wyrobnica, przejechaną została na śmierć przez wagon konnej drogi żelaznej.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Czytamy w *Ruskim Inwalidzie* z 12 (24) marca:

W niedzielę, 10 (22) marca, o godzinie 1-ej południu, w maneżu zamku Inżenjerskiego, odbyła się parada z rozprowadzeniem wart z pułku izmajłowskiego lejb-gwardji, która odbyła się z szczególną uroczystością.

Najjaśniejszemu Panu spodobało się nadać tej paradzie szczególną uroczystość z powodu obchodu rocznicy urodzin najjaśniejszego cesarza niemieckiego, który ukończył w tym dniu 77-my rok życia. Na paradzie przeto wojska były w uniformach galowych; wszyscy jenerałowie, posiadający wstęgi pruskie, mieli takowe na sobie. Najjaśniejszy Pan, Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i inni Członkowie Rodziny Ce-

sarskiej, obecni na paradzie, mieli na sobie wstęgi orderu Orła Czarnego.

Jak skoro Najjaśniejszy Pan raczył przybyć do maneżu, to po jenerał-marszu, muzyka wykonała hymn narodowy pruski. Po objechaniu szeregów, Jego Cesarska Mość raczył stanąć po środku maneżu, i wezwawszy do Siebie ambasadora niemieckiego, księcia Reuss, rozkazał wojsku prezentować broń i wydać na cześć cesarza niemieckiego trzykrotny okrzyk „hura.“

—

* Hrabina Natalja Dymitrówna Protasow, prezydująca w 4-m petersburgskim komitecie dam Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, zawiadomiła zarząd główny Towarzystwa, że otrzymała 28 lutego, od przędzalni newskiej, na rzecz mieszkańców gubernji samarskiej, cierpiących głód z powodu nieurodzaju, 1,000 rs., które przesłała, za pośrednictwem Banku handlowego wołgsko-kamskiego, samarskiemu komitetowi dam Towarzystwa.

—

* **Z Sewastopola.** Do *Rus. Wied.* piszą, że postanowiono przystąpić w roku bieżącym do jak najprędszego ile możności ukończenia robót około **budowy świątyni katedralnej** w klasztorze chersonezkim św. apostołom równego księcia Włodzimierza, tak, ażeby można było poświęcić tę katedrę w jesieni 1875 roku. Świątynia ta buduje się kosztem zebranych ofiar dość znacznych i sum wyasygnowanych ze skarbu państwa; uroczystość założenia kamienia węgielnego odbyła się 23 sierpnia 1863 roku, w obecności Najjaśniejszego Pana i Najjaśniejszej Pani, w tem samem miejscu, gdzie jak niesie podanie, znajdowała się świątynia Bogarodzicy, w której apostołom równy książę Włodzimierz przyjął w 988 roku chrzest św.

—

* „Przegląd Finansowy” podaje wiadomość, że na zebraniu reprezentantów dróg żelaznych, pod prezydencją osobistą Ministra Dróg Komunikacji, piętnastu powołanych delegatów zwróciło przedewszystkiem uwagę na **brak drugich kolei równoległych, tudzież wagonów i lokomotyw**, pod którym to względem rząd przyszedł drogom żelaznym w pomoc przez oddanie do ich rozporządzenia taboru gotowego, jak również na nieoględne nagromadzanie, przez ekspedjujących towary, ogromnej masy ładunków w pewnych punktach. Zresztą, wiadomości dokładne o ilości ładunków zadeklarowanych do przewozu na drogach żelaznych, zostały teraz dopiero zażądane.

—

* Z protokułów rady zarządu głównego Towarzystwa ruskich dróg żelaznych okazuje się, że na prośbę zarządu Towarzystwa drogi żelaznej landwarowo-romeńskiej **o włączenie stacij** Wilejki, Bobrujska, Bereźna, Ostermańska, Żłobin, Homla, Gorodni, Mieni, Doczy i Bachmaczu **do komunikacji bezpośredniej rusko-wschodnio-niemieckiej**, rada zarządu postanowiła: przychylić się do tej prośby i włączyć stacje pomienione do sieci komunikacij bezpośrednich, z wyjątkiem stacji Wilejki, jako podrzędnej.

—

* Zebranie ziemskie gubernji czernigowskiej, przy roztrząsaniu kwestji wyżywienia ludności, zwróciło uwagę na nizki poziom rozwoju gospodarstwa wiejskiego w powiatach surażskim i mglińskim, i jak donosi *Gon. Urzęd.*, postanowiło: polecić urzędom ziemskim powiatów surażskiego i mglińskiego **zastanowić się nad środkami** zdolnemi przyczynić się **do rozwoju** w tych powiatach **uprawy tutoniu** lub jakiej innej gałęzi rolnictwa.

—

* W gubernji saratowskiej dano w 1871 roku początek urządzaniu **stacij meteorologicznych**. W roku pomienionym założono 10 takich stacij, w roku zaś zeszłym doprowadzono liczbę takowych do 12.

—

* **Z Odesy.** Jak donosi *Odeski Wiestnik*, powzięto zamiar zawiązania w tem mieście **Towarzystwa gimnastyki i fechtunku**. Towarzystwo ma celu dostarczenie młodym ludziom możności pożytecznego pod względem higjenicznym przepędzania czasu. Inicjatywa do zawiązania tego Towarzystwa wyszła od p. Łopuchiłowa, nauczyciela gimnastyki i fechtunków w szkole realnej odeskiej i właściciela instytutu gimnastycznego.

—

* „Dziennik Obwodowy Akmoliński“ donosi, że 28 stycznia, w koszarach seciny instrukcyjnej w mieście Omsku, urządzona była uroczystość na przywitanie kozaków, którzy wrócili **z wyprawy chiwińskiej** i z liczby których ośmiu otrzymało krzyże św. Jerzego. Na uroczystości tej obecnymi byli jenerał-gubernator Syberji Zachodniej i dowodzący wojskami A. J. Chruszczew i wszyscy naczelnicy wojsk konsystujących w Omsku.

—

* Do „Dzienn. Gub. Archangielskiego“ piszą z Chołmogorów: „W ciągu ostatnich trzech lat dano początek **teatrowi ludowemu w miejscu urodzenia Łomonosowa**. Teatr ten, którego byt został utrwalony i w którym biorą udział wyłącznie włościanie amatorowie, zaskarbił sobie względy publiczności i zaszczycony został 30 stycznia bytnością gubernatora archangielskiego. Z powodu braku utworów stosownych dla sceny łomonosowskiej, musiano powtórzyć „Stracha domowego“ (Дѣдушка домовой) i „Pocztyljonów“ (Ямщики). Z powodu szczupłej sali, wielu włościan nie mogło dostać się do teatru. Role były dobrze wykonane. Na zakończenie przedstawienia, siedmiu chłopców włościańskich śpiewało hymn narodowy „Boże Cesarza chroń.“ Innem, godnem uwagi zjawiskiem jest to, że w miejsce 5 szynków we włości Łomonosowskiej, rozrzucoconej na przestrzeni 20 wiorst, pozostało tylko 2, w Łomonosówce zaś otwarto pierwszy w gubernji archangielskiej sklepik, w którym włościanie gromadzą się na herbatę. Powiadają także, że podczas wielkiego postu miano urządzić w budynku szkoły łomonosowskiej, „odczyty dla włościan.“

—

* Do gazet zagranicznych piszą z Japonji, że **Itsikawa**, jeden z młodych japończyków wyższego rodu, którzy kształcili się w Rosji, wróciwszy niedawno do kraju rodzinnego, został **mianowany wice-prezydentem uniwersytetu**. Młody ten człowiek, który bawił przez długi czas w Petersburgu, gdzie mieszkał u rodziny admirała Putiatina, któremu zawdzięcza bardzo wiele i na wstawienie się którego mianowany został na to wysokie stanowisko, posiada wybornie języki ruski, francuzki, angielski i niemiecki. Wymawiał się on od przyjęcia ofiarowanego mu stanowiska, prosząc, ażeby pozwolono mu wrócić do Europy dla dalszego kształcenia się, lecz zmuszony był ustąpić w obec nalegań mikady.

—

* Do Nikołajewa przywieziona została z Petersburga **łódź systemu Picka**, przeznaczona dla stacji do niesienia pomocy rozbitkom, która ma być urządzona w Jałcie tego jeszcze lata. Będzie to już trzecia tego rodzaju stacja założona przez zarząd okręgowy nikołajewski Towarzystwa niesienia pomocy w razie rozbicia się statków na morzu Czarnem. Podług *Nikołajewskiego Wiestnika*, niezwłocznie po otwarciu stacji w Jałcie, Towarzystwo przystąpi do urządzania stacij w Poti, Eupatorji i w okolicach Teodozji.

Jak trafnie obrane zostały punkta pomienione, okazuje się z tąd, że w ciągu ostatnich dwóch miesięcy roku zeszłego, rozbiło się na morzach Czarnem i Azowskiem 17 statków.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

P a r y ż, 26 marca. Interpelacja Pelletana w przedmiocie pogrzebów cywilnych odroczona została na sześć miesięcy. Rozprawy nad projektem ufortyfikowania Paryża rozpoczęły się; Lasteyrie, Brunet i Denfert zabierali głos; dalszy ciąg rozpraw odłożony do jutra. Komisja nieustająca Zgromadzenia Narodowego składa się z 16 członków prawicy i 9 lewicy.

B e r l i n, 26 marca. Jakkolwiek chwila krytyczna w chorobie księcia kanclerza przeminęła i następstwa takowej nie grożą żadnem niebezpieczeństwem, pomimo to nie można przewidzieć, kiedy będzie mógł on łóżko opuścić. Cierpienia zmniejszyły się, siły wzmagają się, całkowity brak apetytu, sen zaś sprowadzany jest tylko za pomocą środków sztucznych. Zdaniem lekarzy, książę Bismarck będzie musiał udać się do wód, jak skoro będzie w stanie przedsięwziąść podróż, lecz mało jest widoków, ażeby mogło to nastąpić przed czerwcem.

M a d r y t, 26 marca. Serrano zaatakował wczoraj karlistów; prawe jego skrzydło zdobyło szturmem pierwsze przykopy; środek zdobył ważną pozycję Montano; wojska rządowe obozują na zdobytych pozycjach; ogień ustał z powodu zapadnięcia nocy; obrona karlistów jest zagrożona.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Korespondent paryzki gazety *Times* stanowczo twierdzi, że arcyksiążę Albrecht odbył przejażdżkę z Nicei do obozu karlistów pod Bilbao, aby przekonać się w rzeczywistości, czy można ich uznać za stronę wojującą.

* Gazeta *Bien Public*, organ Thiersa, pisze, że w Chislehurst proponowane było nawet nie cesarstwo liberalne, lecz cesarstwo z 1852 roku, a postanowienia, o które starają się—nadmienia rzeczona gazeta — doprowadziłyby do oddania Francji w ręce nowego cesarza, do przywrócenia porządku, przerwanego próbą w duchu liberalnym—czyli krócej powiedziawszy, do nadania następcy Napoleona III władzy absolutnej, którą posiadał jego ojciec.

* W demonstracji w Chislehurst uczestniczyło 17 członków Zgromadzenia Narodowego, mianowicie: Rouher, Abatucci, Gavini, Galloni d'Istria, Legrand, Murat, de Vallon, Echasseriaux, Vaste, Boffington, Sarette, Ginou, Marteneau, Haentijens, Leverse, Sance i Prax-Paris.—Księciu Grammont udzielono w Chislehurst oznaki wielkiego krzyża orderu Legji honorowej a znany ulubieniec Napoleona, Henri Chevreaux otrzymał w darze zegarek z łańcuszkiem.

* Rada municypalna miasta Londynu, na posiedzenie d. 15-go marca, postanowiła ofiarować księciu i księżnie Edymburskim serwis srebrny, wartości 3,000 gwineów. Ponieważ młoda para ma już serwis, kosztujący 10,000 gwineów, przeto proponowano ofiarować jej lepiej jaki utwór artystyczny; lecz oczywiście, rada wcześniej była przekonaną o zgodzeniu się księcia i księżnej co do przyjęcia w podarunku pomienionego serwisu.

* Królowa Wiktorja posłała, 16 marca, byłej cesarzowej Eugenji, flagę z herbem zmarłego Napoleona III, która wisiała za jego życia nad jego krzesłem, jako kawalera orderu Podwiązki, w kaplicy św. Jerzego, w zamku windsorskim.

* Sir Garnet Wolseley powrócił do Cap-Coast-Castle, 19-go lutego, przejechawszy przez bramę tryumfalną, wzniesioną przez miejscowych kupców i krajowców. Dnia 7-go marca jenerał odpłynął do Anglji, na parostatku „Manitoban.” Pierwszy minister króla Koffi-Kalkali i dowodzący jego armją, wzięci zostali do niewoli i przywiezieni do cytadeli Cap-Coast-Castle. Traktat pokoju, podpisany przez króla aszantisów, nie został jeszcze otrzymany w Cap-Coast-Castle 27-go lutego.

* Obchód dwudziestopięciolecia wstąpienia na tron króla Wiktora Emanuela, 23-go marca, odznaczyć się miał w całem królestwie wielką uroczystością. W samej stolicy syndyk i miejscowi radcy municypalni pojadą w starożytnych pojazdach z Kapitolu do Kwirynalu dla doręczenia królowi, na pamiątkę szczęśliwego faktu, złożonego zwoju pargaminowego. Gwardja narodowa i wszystkie zależne od municypalności korporacje będą uszykowane w dwa rzędy od Kapitolu do Kwirynalu. Wieczór, Corso, Kapitol i wszystkie gmachy publiczne będą na rachunek miasta świetnie uillu-minowane. Ponieważ kurja, jak na teraz, zachowuje względem Włoch rodzaj rozejmu, przeto uroczystość przybierze także i charakter kościelny. Antonelli, jak słychać, pozostawił samemu papieżowi wszelkie dotyczącego tego rozporządzenia, zawierające się w tem co następuje: Wiktor-Emanuel—jest z bożej łaski król Sardynji, Piemontu i Ligurji, — prawy król Lombardji i obwodu Weneckiego, teritorjów, zawojowanych na wojnie i ustąpionych na zasadzie legalnie zawartych traktatów. Tak więc, w charakterze monarchy i pomazańca bozkiego, ma on prawo do modłów kościoła, i dla tego we wszystkich tych prowincjach jubileusz będzie obchodzony i zostaną odprawione modły dziękczynne. W Neapolu i Sycylji, w Toskanji, Emilji, Legacjach, Marchji i Umbrji (nie mówiąc już o Rzymie) Wiktor Emanuel nie jest prawowitym, lecz przychodnim gospodarzem, i nie należy go uważać jako monarchę, ani jako pomazańca bożego; i dla tego to jubileusz będzie tam zostawiony bez uwzględnienia ze strony kościoła.

* Do gazety *Indepence Belge* piszą o położeniu rzeczy w Bilbao: „21 lutego w pierwszy dzień bombardowania, na bomby rzucone przez karlistów, odpowiedziano racami różnokolorowemi, a w nocy wały i forty zostały oświetlone kolorowemi latarniami szklanemi, gaz zaś w mieście został przygaszony. Znaczyło to, aby karliści strzelali do fortyfikacyj, gdzie zebrali się wszyscy obrońcy miasta, a nie do miasta, w którem pozostały tylko kobiety, dzieci i starcy. Demonstracje te, widocznie, rozgniewały bardzo karlistów, którzy w dnie następne, skierowali przeciw samemu miastu silny ogień. Mówią że od 21 lutego do 4 marca, rzucili na takowe 2,000 bomb, wiele domów znacznie ucierpiało, a kilku ludzi zostało zabitych i ranionych, lecz ogółem działanie sprawione przez bombardowanie, było niezbyt wielkie, i na podziwienie, bomby trafiały głównie w tę częśc miasta, gdzie domy należą do znanych stronników karlistów. Jedna bomba wpadła do klasztoru i zabiła przełożonego oraz dwóch zakonników. Miasto odpowiedziało energicznie i demontowało baterje karlistów za każdym razem, ilekroć je odsłoniono. Atakujący ukryli teraz swe mozdzierze i ulokowali takowe na przeciwległym stoku góry, panującej nad Bilbao. Rzucają oni średnio po 120 bomb dziennie; dziś otrzymano wiadomość, że miasto zaopatrzone jest w żywność do 15 lub 20 kwietnia, i dla tego nie będzie potrzeby rozdawania mieszkańcom racyj. Podczas wycieczki dokonanej przez kompanję strzelców—ochotników, zabrano 15 wołów. Po porażce, zadanej jenerałowi Moriones, główny dowódca karlistów, Dorregaray, napisał do komendanta Bilbao, jenerała Castillo, że dla wojsk rządowych jest zupełną niemożnością przebić się przez linję oszańcowań, że wojska te cofają się ku Castro i Santone, i że dla tego wzywa komendanta aby poddał miasto, celem uniknięcia klęsk bezowocnych. Castillo odpowiedział: „Jako szlachcicowi wierzę ci, ale jako żołnierz spełnię mą powinność. Żegnam cię.“ Wrażenie wywołane w Bilbao porażką 25 lutego, było początkowo tak silne, iż konserwatyści objawili chęć wejścia w układy z Dowegarayem, lecz ochotnicy, stan średni i lud oświadczyli, że chcą się bronić do ostatniego ładunku i ostatniego kęsa chleba. Damy miejskie wzniosły na ulicy del Correo barykadę, pokrytą jedwabiem i atłasem, i przybiły na niej napis w tym duchu, że niezwyciężone dotychczas miasto podda się w tedy tylko, kiedy „kot będzie zjedzony przez kiełbasę.“—Na żerdzi wiszą, w rodzaju illustracyj do tego miejscowego przysłowia, kot nieżywy i kiełbasa.“

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 24 marca.* Dziennik *Assemblée nationale* podaje wiadomości, iż wkrótce ogłoszonym zostanie napisany przez hr. Chambord do deputowanego Cazenove de Pradine list w przedmiocie septenatu marszałka-prezydenta.—*Moniteur* ogłasza korespondencję z Madrytu, podług której zajmują się tam na serjo kwestją przywrócenia monarchji konstytucyjnej z księciem Austrji Alfonsem, jako królem. Królowa Izabela nie zgodziła się wprawdzie jeszcze na powyższy projekt, lecz promotorzy takowego nie porzucają go bynajmniej, gdyż zamierzają tymczasem utworzyć radę rejencyjną, dopóki okoliczności nie pozwolą księciu Alfonsowi przybyć samemu do Hiszpanii.

* *Genewa, 24 marca.* Wielka rada postanowiła, 55 głosami przeciwko 16, przyjąć zrewidowaną ustawę związkową, lecz zadecydowała nie wydawać żadnej proklamacji do narodu. Wszelako pozostawiono do woli członkom tak większości, jak i mniejszości, wydanie pod osobistą odpowiedzialnością osobnych proklamacij w tym przedmiocie.

* *Madryt, 23 marca.* Od marszałka Serrano otrzymano wiadomości, podług których czeka on tylko na pomyślną pogodę dla rozpoczęaia wraz z flotą działań wojennych przeciwko karlistom.

* *Londyn, 24 marca.* Budżet armji lądowej, w porównaniu z zeszłym rokiem, wykazuje powiększenie wydatków o 69,200 funtów szt., zaś budżet marynarki o 279,760 fun. szt.

* Na **teatr Wagnera w Baireuth** w Bawarji, przeznaczony specjalnie dla muzyki przyszłości, ofiarował król Ludwik 100,000 talarów.

—

* Dnia 16-go b. m. hrabia Waldeck obchodził w Paryżu, w sile zdrowia, **109 rocznicę** swoich **urodzin**. Na wieczorze jaki wydał z tej okazji odśpiewał sam arję operową. Jego dziadek żył lat 162. Jest on dwudziestym pierwszym w rodzinie Waldecków, którzy nad sto lat żyli.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa
dnia 15 (27) marca.

W i d o w i s k a

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, **Przedstawienie** na dochód Mikołajewskiej Ochrony dla dzieci żołnierskich w Warszawie: Program: I. Ośm orkiestr wojskowych wykonają pod dyrekcją p. Klauzyńskiego, kapelmistrza lejb-gwardji Grodzieńskiego pułku huzarów: 1. Wielki polonez, kompozycji Klauzińskiego; 2. a) Wieczór, St. Moniuszki; b) Nieznajoma, polka Straussa; 3. Capstrzyk, kompozycji Frikke.— II. 2-gi akt opery **Il Fausto**, Gounoda,—panie: Mariani, Mecocci, Stankiewicz; pp. Filleborn i Gasperini.—III. 5. „Przebudzenie się lwa“ (Ant. Kątskiego), ułożone na orkiestrę wojskową przez C. Horna, wykonane przez muzyki wojskowe pięciu pułków, pod dyrekcją kapelmistrza Litewskiego pułku piechoty L. Lewandowskiego; 6. Sceny z 2-go aktu opery **Mignon**, A. Thomasa,—panie: Pasqua, Mecocci.—IV° 7. Duet z 3 aktu opery **Norma**, Belliniego, — panie: Mariani i Mecocci; 8. Sceny z opery **Duch wojewody**, Grossmanna, —panie: Juniewicz, Wojakowska; pp. Cieślewski, Ziołkowski, Kozieradzki, Wasilewski.—Na zakończenie: 1. **Csardas** z tejże opery, układu baletmistrza teatrów, p. Calori; 2. **Mazur**, układu Hipolita Meunier. — Cena miejsc: Loża pierwszgo piętra (z gabinetem) rs. 25; loża pierwszego piętra na 4-ry osoby rs. 10; loża parterowa z gabinetem rs. 10, loża parterowa na 4-ry osoby rs. 8; loża 2-go piętra na 4-ry osoby rs. 4 k. 50; loża galerjowa na 4 osoby rs. 3; Amfiteatr 1-go piętra w 1-ch czterech rzędach rs. 1 kop. 20, w następnych rzędach rs. 1; Amfiteatr 2-go piętra rs. 1; Krzesło: 1-go rzędu rs. 5, 2-go, 3 i 4 rzędu rs. 2 k. 55; 5-go, 6, 7 i 8 rzędu rs. 1 k. 50; w następnych i bocznych rzędach rs. 1; Galerja, miejsce numerowane kop. 60, miejsce nienumerowane kop. 45; paradyz kop. 25.— Biletów nabyć można w kasie Teatru Wielkiego. —Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, opera **Bal maskowy.**— *Wczoraj*, było osób 623.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w piątek, komedja w 1 akcie, **Młodzieńcza miłość;**—1-y raz, obrazek dramatyczny w 1 akcie, **Na ulicy;**—krotochwila w 1 akcie, **Zięć pułkownika.**— Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, komedje: 1-y raz, **Kaprys Mariany; Na ulicy; Broń niewieścia.**

W TEATRZE WIELKIM. — *W niedzielę*, 17 (29) marca r. b., o godzinie 1-ej z południa, danym będzie **Poranek muzyczny** urządzony przez dyrektora opery włoskiej *Cezara Trombini*, w którym przyjmą udział artyści opery włoskiej: panna Mecocci i p. Sovestre, jak również soliści orkiestry Teatru Wielkiego.—Między innemi dziełami wykonane będą: Kwartety Haydna i Raffa, oraz śpiewy z oper: Mozarta i Gounoda.— Bliższe szczegóły afisze ogłoszą.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *W niedzielę*, dnia 17 (29) marca r. b., o godzinie 8-ej wieczorem, odbędzie się **Koncert** pani Anetty Jesipow.—Program: 1. Sonata (op. 53), Beethovena; 2. a) Nocturno (C-moll), Chopina, b) Scherzino, Schumanna, c) Chant Polonais, Chopin-Liszta, d) Etude, Liszta, e) Valse, Rubinsteina; 3. Carnaval, Schumanna; 4. a) Toccata, Bach-Tausiga, b) Andante et Scherzo, Mendelssohna; 3. a) Ballade (fa mineur), Chopina; b) Alouettes, Leszeticki; c) Scherzo, Chopina. — Wszystkie numera programu wykona koncertantka.—Cena miejsc: Krzesło w pierwszych 5-u rzędach rsr. 2 kop. 5, w następnych rsr. 1 kop. 55; wejście do sali rs. 1.— Biletów nabyć można w księgarniach pp. Sennewalda, Gebethnera i Wolffa, w dzień zaś Koncertu przy wejściu do sali od godziny 4 po południu.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** panien: Rossini i A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 30.

* W dniu 14 (26) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 54, wyzdrowiało 49, umarło 4 pozostało 1750 (mężczyzn 888, kobiet 862), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 163, kobiet 161.

Przyjechali: — Jenerał-adjutant książę *Golicyn*, z orszaku Jego Cesarskiej Mości jenerał-major hr. *Szeremetjew*, i jenerał-major *Sylwestrow*, z St. Petersburga; — jenerał-lejtnant *Glebow*, z Częstochowy; — tajny radca *Kwist*, z zagranicy; — rzeczywiści radcy stanu: książę *Meszczerski*, z Berlina, *Kurłow*, z Częstochowy.

Wyjechali: — Naczelnik głównego sztabu, jenerał-adjutant hr. *Hejden*, do St. Petersburga; — tajny radca *Glebow*, do Wiednia;—sekretarz stanu hr. *Korf*, i Mistrz Obrzędów Dworu Jego Cesarskiej Mości hr. *Korf*, do Berlina; — rzeczywisty radca stanu *Becker*, do St. Petersburga.

Cena okowity dnia 14 (26) marca.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.93,4.	—1.93.
Pojedyncza szynkarska		1.95—1.97.

Stosunek garnca do wiadra 100:307 1/4. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 15 (27) Marca 1874 roku.

W e k s l e.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal. . . .	2 m.	107	70	107	40
„ . . . „ „ . . .	8 d.	107	47 1/2	107	17 1/2
Gdańsk . . . „ „ . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter. . . .	3 m.	7	24 1/2	7	22 1/2
„	kr. ter.	7	25	7	23
Paryż . . . 300 Frank . . .	10 d.	87	7 1/2	86	77 1/2
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	96	30	—	—
„ . . . à vista		91	5	—	—
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	50	—	—
„ . . . „ „ . . .	3 d.	100	10	—	—
Moskwa . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	143	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	25	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		—	—	69	75
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	112	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		505	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	—	93	70
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)		94	20	93	90
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2) . . .		92	90	91	60
5% Listy Zastawne miasta Warszawy 3) . .		87	10	86	80
„ „ „ II Serja . .		87	10	86	80
5% Listy Zastawne miasta Łodzi 4) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 5)		77	80	77	50
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		100	75	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		165	—	164	—
„ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		161	50	160	50
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		—	—	—	—

1) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 5 k. 5 5/9.
2) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 31 17/18.
3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 44 4/9.
4) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 4 1/6.
5) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 28 8/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1721. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: Edwarda barona Rastawieckiego wierzyciela sumy rs. 10,000 na Nieruchomości w Warszawie pod № 1347*B* zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na d. 23 Września (5 Października) 1874 r. w Kancelarji Hypotecznej naznaczony został.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1874 r.
Stanisław Tyrchłowski.

N. D. 1692. *Rejent Kancelarji Ziemiańskie w Kaliszu.*

Po śmierci 1⁰ Franciszki Doruchowskiej współwłaścicielki dóbr Zelzenice części: 1, 2, 4, 7, 8, 9. 10, 13, 17, 18. 20, 21, części Piekło zwanej, części 3, 5, 19, jak niemniej współwłaścicielki spornej części 6, 11 i 15 w okręgu Kaliskim położonych oddzielne księgi wieczyste, mających, 2⁰ Franciszki Giller współwłaścicielki Nieruchomości dawniej w mieście a obecnie osadzie Opatówku Okręgu Kaliskim, pod Nr. 29 położonej 3. Leopolda Gołembowskiego właściciela dóbr Bogdanowa i Kamienna z okręgu Petrokowskiego. 4⁰ Wacława v. Władysława Bielińskiego wierzyciela sumy rs. 3600 na nieruchomości w Kaliszu Nr. 567 i 568A w Dz. IV wykazu pod N. 2 przez zastrzeżenie ubezpieczonej do której przywiązane jest prawo zastawu w Dz. III pod N. 5 również przez zastrzeżenie stojące. 5⁰ Anny-Franciszki 2-ch imion Mikłaszewskiej v. Mikłaszewskiej wierzycielki sumy rs. 918 kop. 75 na dobrach Wardężyni części I i III z okręgu Pyzdrskiego w Dz. IV wykazu ad N. 2 i 3 subintabulowanej. 6⁰ Agnieszki Szubnecht współwłaścicielki Nieruchomości w Kaliszu N. 428, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin przed sobą w Kancelarji mej w Kaliszu na dzień 16 (28) Września 1874 roku pod prekluzją.

Kalisz d. 4 (16) Marca 1874 r.
1—2 Józef Jezierski.

N. D. 1691. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Franciszka Chortulańskiego właściciela dóbr Grzymaczew C. z Okręgu Sieradzkiego.
2. Wojciecha Puławskiego co do sumy rs. 900 na dobrach Wrzący z okręgu Wartskiego w Dziale IV ad 21 zapisanej.
3. Rocha Czarnek współwłaściciela dóbr Goszczanowa z okręgu Wartskiego i właściciela $7^1/_2$ mórg gruntu.
4. Marjanny Lasockiej co do rs. 1,333 kop. 33 na dobrach Masłowice i Ochotnik z okręgu Radomskiego lokowanej.
5. Augustyna Janiszewskiego co do prawa wieczystej dzierżawy trzech włók gruntu na kolonji Piaski, dobrach Lututów z okręgu Wieluńskiego w Dz. III № 21 stojącego.
6. Kazimierza Biernackiego właściciela dóbr Małkowa Cieleckiego i Bartochowa z okręgu Wartskiego i współwłaściciela sumy rs. 1,500, na dobrach Bartochowie w Dz. IV Nr. 59 stojącej.
7. Edwarda i Alexandra braci Kaczkowskich współwłaściciela sum 11,200 czerwonych złotych, rs. 6,000 i rs. 20,066 kop. $^3/_4$, rs. 5,066 k. $^3/_4$ na dobrach Radoszewice z Okręgu Wieluńskiego w Dz. IV pod Nr. 2 i 6 *a* i *b* zapisanych, otworzył się spadek do regulacji którego wyznacza się termin na d. 18 (30) Września 1874 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta.

Kalisz d. 14 (26) Lutego 1874 r.
Wilchelm Grabowski.

N. D. 1693. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadamia że z powodu nastąpionej śmierci:

1. Sumera Kluchrfeld, właściciela nieruchomości w Lublinie pod Nr. pol. 719, a hypotecznym 512 położonej.
2. Nusyna i Gołdy-Małki małżonków Gietrajdman, właściciela nieruchomości w Lublinie pod Nr. 749, a hyp. 529 położonej.
3. Chaniny Rozenszpir, właściciela nieruchomości w Lublinie pod Nr. pol. 475, a hyp. 523 położonej, oraz wierzyciela sum: złp. 300, albo rs. 45 i złp. 30 albo rs. 4 kop. 50 na nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 632 a hyp. 447, pod Nr. 1 Działu IV, złp. 8,000 albo rs. 1,200 w Dziale IV pod № 19, złp. 5333 gr. 10 albo rs. 800 w Dziale IV pod Nr. 20 na nieruchomości w mieście Lublinie pod № pol. 266, a hyp. 172 i złp. 330 albo rs. 49 kop. 50 w Dziale IV pod № 4 na nieruchomości w mieście Lublinie pod № pol. 492, a hyp. 334 ubezpieczonych.
4. Julji Konwickiej, wierzycielki sumy złp. 5,000 albo rs. 750 w Dziale IV pod Nr. 15 na nieruchomości w mieście Lublinie pod № pol. 167, a hyp. 106 ubezpieczonej.
5. Józefa Gozdalskiego, wierzyciela sumy złp. 2,000 albo rs. 300 w Dziale IV pod № 20 na nieruchomości w mieście Lublinie pod № pol. 359, a hyp. 230 ubezpieczonej.

Otwarte zostały spadki do uregulowania których termin na d. 17 (29) Września 1874 r. wyznaczony został.

Lublin d. 4 (16) Marca 1874 r.
Feliks Wasiutyński.

N. D. 1694. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadamia iż z powodu nastąpionej śmierci, Sobestjana Bartoszewskiego, współwłaściciela nieruchomości w Lublinie pod N. policyjnym 116 a hypotecznym 77 oznaczonej, otworzył się spadek, termin do uregulowania którego na dzień 25 Września (7 Października) 1874 r. oznaczony został.

Lublin d. 7 (19) Marca 1874 roku.
Feliks Wasiutyński.

N. D. 1689. *Pisarz Sądu Pokoju w Stopnicy.*

Po śmierci Szulima Rozenberga współwłaściciela domu w osadzie Stopnica pod polic. dawniej 6 a obecnie 11-ym a hip. 26 otworzył się spadek do uregulowania którego termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Sierpnia r. b. wyznaczam.

Stopnica d. 18 (30) Stycznia 1874 r.
Czapiżyński Pisarz.

N. D. 1690. *Pisarz Sądu Pokoju w Noworadomsku.*

Po śmierci Rozalji z Rajskich Piaseckiej, współwłaścicielce nieruchomości w mieście Nowo-radomsku pod Nr. 5 przy ulicy Rynek, pod Nr. 202 przy ulicy Częstochowskiej położonych, otworzył się spadek do uregulowania którego termin prekluzyjny na d. 1 (13) Października r. b. w mej kancelarji wyznaczam.

Nowo-radomsk d. 5 (17) Marca 1874 r.
Chyczewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1826. Rząd Gubernialny Warszawski.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w biórze tegoż Rządu gubernialnego, odbywać się będzie publiczna in plus licytacja przez opieczętowane deklaracje, w dniu 11 (23) Kwietnia roku bieżącego, o godzinie 1 po południu, na sprzedaż 12000 arszynów drelichu dubeltowego, wyrobionego w fabryce Warszawskiego głównego więzienia Kryminalnego.

Licytacja ma się rozpocząć od ceny 14 kopiejek za jeden arszyn drelichu dubeltowego.

Vadium do licytacji należy złożyć w ilości rs. 336.

Warunki licytacyjne i próbki drelichu, mogą być przeglądane przez konkurentów w sali deżurnej Rządu Gubernialnego Warszawskiego, w dniach i godzinach biórowych.

Deklaracje mają być napisane na papierze stemplowym ceny kopiejek 70, podług poniżej zamieszczonego wzoru.

Wzór do deklaracji.

Вслѣдствіе вызова Варшавскаго Губернскаго Правленія, житель (тутъ объяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ то улицу и N дома) симъ объявляю, что предположенные къ торгамъ 12 тысячь арш. двойнаго тика выдѣланнаго на фабрикѣ Варшавской Главной Уголовной тюрьмы обязуюсь купить по (столько то, прописью, безъ поправокъ и подчистокъ) за одинъ аршинъ, согласно условіямъ уже мною разсмотрѣннымъ и подписаннымъ.

Въ обезпеченіе сего представляю въ залогъ (столько-то, прописью, съ показаніемъ рода денегъ.

Въ удостовѣреніе чего, настоящее объявленіе собственно ручно подписываю (написать четко имя и фамилію, мѣсто гдѣ писано, число, мѣсяцъ и годъ.)

Warszawa d. 11 Marca 1874 r.
p. o. Radcy Kulwieć.
za Referenta, M. Celiński.

N. D. 1665. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 8 (20) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja (in plus) na sprzedaż dwóch kawałków placu miejskiego w Warszawie pod N. 2910 od strony ulicy Solec położonych, obejmujących powierzchni:

Jeden kawałek 5,455,96 stóp kwadratowych czyli 12,728 łokci kwadr.

Drugi kawałek 42, 845, 31 stóp kwadratowych czyli 11997 łokci kwadr.

A to od sumy rubel jeden za łokieć kwadratowy.

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Nie stawający do licytacji mogą składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta m. w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 ej w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie cenę za jeden łokieć kwadratowy.

Otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji powinni przy prośbie na stemplu ceny k. 70 jak również składający deklarację dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 2473 i na koszta ogłoszenia rs. 25 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . składam niniejszą deklarację mocą której podejmuję się nabyć dwa kawałki placu miejskiego w Warszawie pod N. 2910 od strony ulicy Solec położonych obejmujących powierzchni;

Jeden kawałek 45.455,96 stóp kwadr. czyli 12,728 łokci kwadratowych.

Drugi kawałek 42,845,31 stóp kwadratowych czyli 11,997 łokci kwadr. i ofiaruje za jeden łokieć kwadr. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 2473 i na koszta ogłoszenia rs. 25 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N N pisałem dnia . . . m-ca . . . i roku (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 11 (23) Marca 1874 r.
1—3

N. D. 1436. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Chodel i Ratoszyn a mianowicie:

1. Wdowy lub dzieci po ś. p. Michalskim szwajcarze Hotelu Gerlacha wierzycieli rs. 30.
2. Sukcessorów Antoniego Romaszkana, wierzycieli złotych reńskich 100.
3. Wildego księgarza ze Lwowa wierzyciela rs. 24.
4. Sukcessorów kupca Rejssa we Lwowie wierzycieli rs. 120.
5. Marji z Szyjkowskich Jakowieckiej wdowie (podobno po Ludwiku) wierzycielce rs. 600.
6. Toczkiewicza (podobno Wojciecha) wierzyciela rs. 100, a gdyby nie żył wdowie lub dzieciom
7. Bojanowskiego wierzyciela rs. 100.
8. Synów po ś. p. Zofji Baranowskiej kucharce wierzycieli po rs. 50, gdyby nie żyli wdowie lub dzieciom.
9. Gulińskiego wierzyciela rs. 15.
10. Michała Sadowskiego wierzyciela rs. 150
11. Sukcessorów Mikołaja i żony jego z Kellnerów Dutkiewiczów wierzycieli rs. 150.
12. Mikołaja Kozak wierzyciela sumy rs. 1500.
13. Stefana Łodwigowskiego wierzyciela sumy rs 2400.

Z tytułu zapisu powyższych wierzytelności przez ś. p. Alexandra Hrab. Łączyńskiego w Dziale IV pod N-mi 2 i 23 ubezpieczonych, oraz

14. Froima Bujaner na rzecz którego w Dziale IV ad Nr. 23 zapisana jest kaucja do wysokości zł. pol. 6400 v. rs. 960 przez Abrahama Hertzmana za Szlomą Halberstadt.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 28 Września (10 Października) 1873 r. Nr. 19685 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Chodel i Ratoszyn po uposażeniu łościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami i przynależytościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, położone w Okręgu Kraśnickim powiecie Lubelskim gubernji Lubelskiej jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu po datę licytacji należnych, w sumie rs. 7027 k. 91 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 17 (29) Sierpnia 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Walerego Głowackiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w m. Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował. Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 7755 w gotowiznie lub listach Zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 73,600.

W terminie licytacji nieumorzony kapitał Towarzystwa po opłaceniu zaległości wynosić będzie rs. 13473 kop. $29^1/_2$.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w Biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie nie dojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Lublin d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r.
Prezes Bieliński.
Pisarz Illustrowski.

N. D. 1437. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Niewirków, a mianowicie:

1. Jana Głogowskiego na korzyść którego w dziale III pod Nr. 1 zamieszczony jest warunek zakazowy.
2. Leona Hr. Ostrorog.
3. Leopolda Władysława Hr. Ostrorog.
4. Antoniny z Hr. Ostrorogów Hipolita Arczyńskiego żony.
5. Walentyny Juljanny Sabiny 3-ch imion Hr. Ostrorog.
6. Franciszki Ludwiki Rozalji 3-ch imion z Hr. Ostrorogów Olendzkiej.
7. Karoliny Józefy 2-ch imion z Hr Ostrorogów Ziemęckiej.
8. Emilji Hr. Ostroróg.

Współwłaścicieli sum po ś. p. Michale Głogowskim jako to: zł. pol. 10,000, zł. pol. 10,000 i zł. pol. 16,000 w dziale IV pod Nr 14 ubezpieczonych.

9. Xiędza Benedykta Piotrowskiego mającego od sumy zł. pol. 6,000 w dziale IV pod Nr. 22 ubezpieczonej zapewniony procent do najdłuższych dni jego życia.
10. Stanisława Męcińskiego, i

Sukcesorów ś. p. Ludwiki Męcińskiej z imion i nazwisk niewiadomych wierzycieli sumy zł. pol. 10,000 w dziale IV pod Nr. 41 zahypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 14 (26) Wrześ. 1873 r. Nr. 17820, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Niewirków po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, położone w Okręgu i Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu po datę licytacji należnych w sumie rsr. 1040 kop. 91, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 9 (21) Sierpnia 1874 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Jakuba Piaseckiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod N. 1 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 4,000 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 38,140 kop. 80.

W terminie licytacji nieumorzony kapitał Towarzystwa po opłaceniu zaległości wynosić będzie rs. 9,285 kop. $83^1/_2$.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczną sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi w myśl (art. 25 postanow. b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Prezes Bieliński.
Pisarz Illustrowski.

N. D. 1438. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Polichna Górna Józefa Dulińskiego, współwierzyciela sumy złp. 11,750 w Dziale IV pod Nr. 33 ubezpieczonej.

Na zasadzie Art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r, reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 28 Września (10 Października) 1873 r. Nr. 19,659 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Polichna Górna po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami i przynależytościami w wykazie hypotecznym wymienionemi położone w okręgu Kraśnickim, Powiecie Janowskim Gubernji Lubelskiej jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu po datę licytacji należnych, w sumie rs. 1,096 kop. $41^1/_2$ wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 22 Sierpnia (3 Września 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Felixa Wasiutyńskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 1,680 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,174.

W terminie licytacji nieumorzony kapitał Towarzystwa po opłaceniu zaległości wynosić będzie rs. 2,857 kop. 17.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółoiwej.

Ostrzeżenie: — W razie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Lublin d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r.
Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D, 1439. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Swidniki mianowicie: Franciszka Nowakowskiego z tytułu ubezpieczonej w Dziale IV pod Nr. 52 sumy rs. 2000.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 14 (26) Września 1873 r. Nr. 17795 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Swidniki po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami i przynależytościami w wykazie hypotecznym wymienionemi położone w okręgu i powiecie Hrubieszowskim gubernji Lubelskiej jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu po datę licytacji należnych w sumie rs. 2098 kop. 56 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 14 (26) Sierpnia 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana w kancelarji Walerego Głowackiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w m. Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował. Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 6150 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs 54148 kopiejek 40.

W terminie licytacji nieumożony kapitał Towarzystwa po opłaceniu zaległości wynosić będzie rs. 25760 kop. 27.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. Wrazie nie dojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie przez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi i w myśl art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Lublin d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r.
Prezes Bieliński.
Pisarz Illustrowski.

N. D. 1671. *Wydział Górnictwa.*

Na przedaż 60,000 pudów cynku w taflach, z zakładów górniczych w Dąbrowie, powiatu Bendińskiego, gubernji Petrokowskiej, odbytą będzie przez deklaracje opieczętowane licytacja, w Izbie Skarbowej Warszawskiej w dniu 9 (21) Kwietnia 1874 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od ceny rubli dwa kopiejek ośmdziesiąt pięć (rs. 2 kop. 85) za pud, in plus.

Vadium oznacza się gotowizną w sumie rs. 17,100 i na koszta licytacyjne rubli 250.

Papiery procentowe składane na vadia, będą liczone, 10% niżej kursu giełdy Warszawskiej w dniu poprzedzającym licytacją.

Warunki szczegółowe i wzór deklaracji można przejrzeć codziennie, oprócz świąt i dni galowych dworskich, w Wydziale Górnictwa w St. Petersburgu, w Izbie Skarbowej Warszawskiej i w Zarządzie Naczelnika Górniczego okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

St. Petersburg d. 9 Marca 1874 r.
2—3.

N. D. 1703. *Naczelnik Górniczy okręgu Zachodniego.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie 15 (27) Kwietnia 1874 r. o godzinie 12-ej w południe, odbywać się będzie licytacja in plus przez deklaracje zapieczętowane na sprzedaż rudy żelaznej tak nazwanej „Pobankową," znajdującej się w zapasie na gruntach wsi: Żychcice, Łata, Boguchwałowice, Ciągowice, Najdziszew i Siemonia w Okręgu Górniczym Zachodnim od ceny 2 k. za badją, mianowicie:

54654 badyj rudy, znajdującej się na gruntach wsi: Żychcice, Łata Boguchwałowice i Ciągowice wartości rsr. 1093 kop. 8.

735 badyj, znajdującej się w wsi Najdziszów wartości rsr. 14 k. 70.

i 2800 badyj, znajdującej się w wsi Siemonia wartości rsr. 56.

W ogóle 58189 badyj w ogólnej wartości rsr. 1163 kop. 78.

Pragnący uczestniczyć w licytacji, obowiązani w oznaczonym dniu i godzinie, złożyć w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, deklaracją napisaną na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru w warunnach licytacyjnych domieszczonego; które to warunki przeglądane być mogą w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, codziennie, wyłączając dni galowe i święta uroczyste,

Do deklaracji dołączać należy na kaucją w gotowiźnie, lub też papierami procentowemi Cesarstwa i Królestwa rsr. 117 i na koszta ogłoszenia licytacji rsr. 6.

Dąbrowa d. 11 Marca 1874 r.
za Górniczego Naczelnika, Kosiński.

N. D. 1722. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Gerszona Boruchsohna kupca pod Nr. 1066B i Józefa Pragera obywatela pod Nr. 2241 w Warszawie zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Szwarcenberga Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 554 zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy 1300 z procentem 5% od d. 3 (15) Czerwca 1869 r: i kosztów od Bronisława Miniewskiego właściciela dóbr ziemskich Zalesie Machnackie z przyległościami i przynależytościami w okręgu Grójeckim gubernji Warszawskiej położonych zaś w dobrach Starogrodzie okręgu Siennickim gubernji Warszawskiej zamieszkałego zamieszkanie zaś prawne w Warszawie pod Nr. 1334B u matki swej Karoliny Miniewskiej obrane mającego, protokółem Walentego Listopad Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 7 (19) i 8 (20) Lutego 1874 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały,

DOBRA ZIEMSKIE

Zalesie Machnackie z przyległościami i przynależytościami w okręgu Grójeckim gubernji Warszawskiej w gminie Lipie parafji Wilkow pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Grójcach położone prawem własności do exekwowanego dłużnika Bronisława Miniewskiego należące w dzierżawnem posiadaniu Józefa Zdrojewskiego za kontraktem urzędowym w księdze wieczystej powyższych dóbr w d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r. zeznanym na lat 12 od d. 12 (24) Czerwca 1868 r. do tejże daty 1880 r. za cenę rs. 1850 rocznie pod warunkami tymże kontraktem zakreślonemi zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók 27 morgów 21 w gruntach ornych oraz włók 16 morgów 21 i prętów 177 w dwóch lasach obecnie już nie istniejących czyli razem włók 44 morgów 12 i pręt. 177 obejmujące.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom czyli dwór murowany o piwnicach parterze i facjatach gontami kryty 4 kominy murowane mający.
2. Oficyna drewniana gontami kryta 2 kominy murowane mająca.
3. Ogród owocowo-warzywny w którym znajduje się drzew około sztuk 400 i szesnaście uli pszczół.
4. Kuźnia drewniana gontem kryta w której jest kowadło żelazne i miech.
5. Gorzelnia drewniana o piwnicach murowanych gontami kryta o jednym kominie murowanym w gorzelni tej znajdują się: kocioł parowy z cylindrem, aparat Pistoriusza miedziany 3 kotły i t. p.
6. Obok gorzelni znajduje się kierat górny z szybrami żelaznemi i pompa żelazna francuzka.
7. Szopa drewniana deskami kryta.
8. Chlewy drewniane gontami kryte.
9. Szopa drewniana deskami kryta.
10. Brama pomiędzy słupami murowanemi z obu stron bramy znajduje się mur blachą kryty.
11. Dzwonek na słupie drewnianym.
12. Zabudowanie murowane gontami kryte.
13. Stajnie i wozownie drewniane słomą kryte.
14. Studnia cembrowana kryta z żórawiem i korytem.
15. Stajnia i owczarnie murowane słomą kryte w budynku tym część pod stajnie przeznaczona jest wybrukowaną.
16. Wołownie i obory drewniane.
17. Brama.
18. Stodoła drewniana słomą poszyta pod stodołą tą znajduje się piwnica.
19. Budynek drewniany słomą kryty.
20. Kierat dolny parokonny do sieczkarni.
21. Stodoła drewniana z bali w słupy murowane słomą poszyta, w której znajduje się młocarnia czterokonna.
22. Szopa drewniana słomą poszyta.
23. Przybudowanie murowane owczarnię w sobie mieszczące.
24. Spichrz drewniany słomą pokryty.
25. Ogrodzenie z żerdzi z dwoma bramami obok zaś tego jest plac na pomieszczenie zboża i słomy.
26. Budynek murowany gontami kryty 3 kominy murowane mający.
27. Studnia cembrowana z korbą drewnianą i żelaznym łańcuchem.
28. Chlewy drewniane słomą poszyte.
29. Budynek dla czeladzi drewniany gontami kryty 5 kominów murowanych mający.
30. Chlewy drewniane słomą poszyte.
31. Dwie kloaki z desek.
32. Dwie budy z desek dla psów.
33. W podwórzu jest drzew dzikich rozmaitych około sztuk 50.
34. W podwórzu w niektórych miejscach jest bruk kamienny.

Lasów do tych dóbr należących obecnie zupełnie niema istnieją jedynie zarośla na przestrzeni około 8 morgów po porębach,

Propinacja w tych dobrach przez dzierżawcę wypuszczoną została Lewkowi Miller za rs. 225 rocznie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Szwarcenberga Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 554 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Borowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcach tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Sylwestrowi Nerlo Wójtowi gminy Lipie do której dobra Zalesie Machnackie należą we wsi Lipie okręgu Grójeckim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Lutego 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 18 Lutego (2 Marca) 1874 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Szwarcenberg Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1874 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 1684. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.*

W zastosowaniu się do art. 960 K. P. S. podaje do publicznej wiadomości, iż z mocy wyroków Trybunału tutejszego z d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1873 r. i z dnia 29 Grudnia (10 Stycznia) 1873/4 r. na żądanie Mowszy i Szajny małżonków Mińskich w Suwałkach zamieszkałych, przed W, Grabowskim Asesorem tegoż Trybunału delegowanym, odbędzie się sprzedaż w drodze działów przez licytacją nieruchomości w Suwałkach przy ulicy Prospekt Petersburgski pod Nr. 400 położonej, do niedzielnej własności wyż wspomnionych małżonków Mińskich i SS-ów Dawida Mińskiego należącej. Sprzedaż ta odbędzie się w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Suwałkach. Po odczytaniu zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na audjencji Trybunału w dacie 27 Lutego (11 Marca) r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 10 (22) Kwietnia 1874 r. godzinie 10 z rana.

Nieruchomość powyższa składa się z domu frontowego murowanego, oficyny drewnianej, chlewów, kloaki, i placu na którym zabudowania te istnieją, graniczącego na południe z nieruchomością Grodzkich, na północ z nieruchomością Figowskiego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 2830 kop. 49, i to za pośrednictwem Patronów. Bliższy opis nieruchomości tej, jako też i obszerny zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Pisarza Trybunału i u Szymańskiego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Suwałki d. 2 (14) Marca 1874 r.
E. Wierzbicki.

N. D. 1752. Zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: meble różne, kwintne, żyrandole, firanki, ubiory, kapelusze, kwiaty, materje na suknie i t. p. w d. 18 (30) Marca 1874 r. o godzinie 10-ej z rana za Żelazną bramą i dni następnych meble, obrazy, lustra, algierka piżmowcowa, sanki i t. p. w tymże dniu o godzinie 12-ej w południe na **Grzybowie** zaś meble różne, zegar regulator, kilkanaście obrazów olejnych (między któremi kilka włoskiej szkoły) w d. 19 (31) Marca r. b. o godz. 1-ej z południa za Żelazną bramą zwanym przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

Asesor Kolegialny, *Kazimierz Brochocki*
Komornik p. S. A. Nr. 556.

N. D. 1724. W dniu 18 (30) Marca 1874 r. w Warszawie w domu pod № 1303 od godziny 12 w południe zaczynając, z mocy Uchwały Rady familijnej i upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie, sprzedawane będą, przed podpisanym Rejentem, przez publiczną licytację ruchomości po niegdy Józefie Stanczykiewicz pozostałe, jako to. garderoba żeńska, pościel, bielizna, meble, sprzęty kuchenne i inne drobne przedmioty.

Wincenty Helcman, Rejent.

N. D. 1685.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 568 zamieszkały, jako Obrońca spadkobierców Wawrzyńca Janczewskiego, a mianowicie: 1. Antoniny z Krasnodębskich Janczewskiej, po Wawrzyńcu Janczewskim wdowy. 2. Włodzimiery z Janczewskich po Jakóbie Pajzer wdowy. 3. Sulimiry Janczewskiej, panny pełnoletniej. 4. Bożenny z Janczewskich Aleksandra Motel urzędnika żony, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej. 5. Wacława Janczewskiego, działając na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 13 (25) Listopada 1873 r. wzywa niniejszem wszystkich mogących mieć pretensje i tytuły urzędowania do kaucji Wawrzyńca Janczewskiego b. Rejenta okręgu Kowalskiego a następnie Włocławskiego w sumie rsr. 450 w Banku Polskim zdeponowanej, aby takowe pretensje w ciągu miesięcy trzech objawili przez podanie do JW. Prokuratora przy Trybunale Cywilnym w Warszawie wniosku; po upływie bowiem tego czasu wniesione będzie do tegoż Trybunału żądanie o uwolnienie kaucji z pod odpowiedzialności i upoważnienie do wydania jej żądającym. Nadmieniam przytem, że oppozycja przeciwko uwolnieniu od kaucji, wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensją do Wawrzyńca Janczewskiego jako Rejenta okręgu Kowalskiego i Włocławskiego zasądzającego, lub też na zasadzie [illegible] zwu o też pretensje wydanego.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1874 r.
Stanisław Gepner Patron.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.—OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 1750. *Sprostowanie.* W N-rze 52 Dziennika Warszawskiego z dnia 7 (19) Marca r. b. w obwieszczeniu Dyrekcji Szczegółowej w Płocku pod pozycją 1 wydrukowano dobra Błędowo w okręgu Płockim, powinno być „w okręgu sądowym Bielskim", nadto pod pozycją 13 zamiast przed Rejentem „Wołowskim" wydrukowano Dołowskiego, co się niniejszem prostuje.